

Plesk

Obsah:

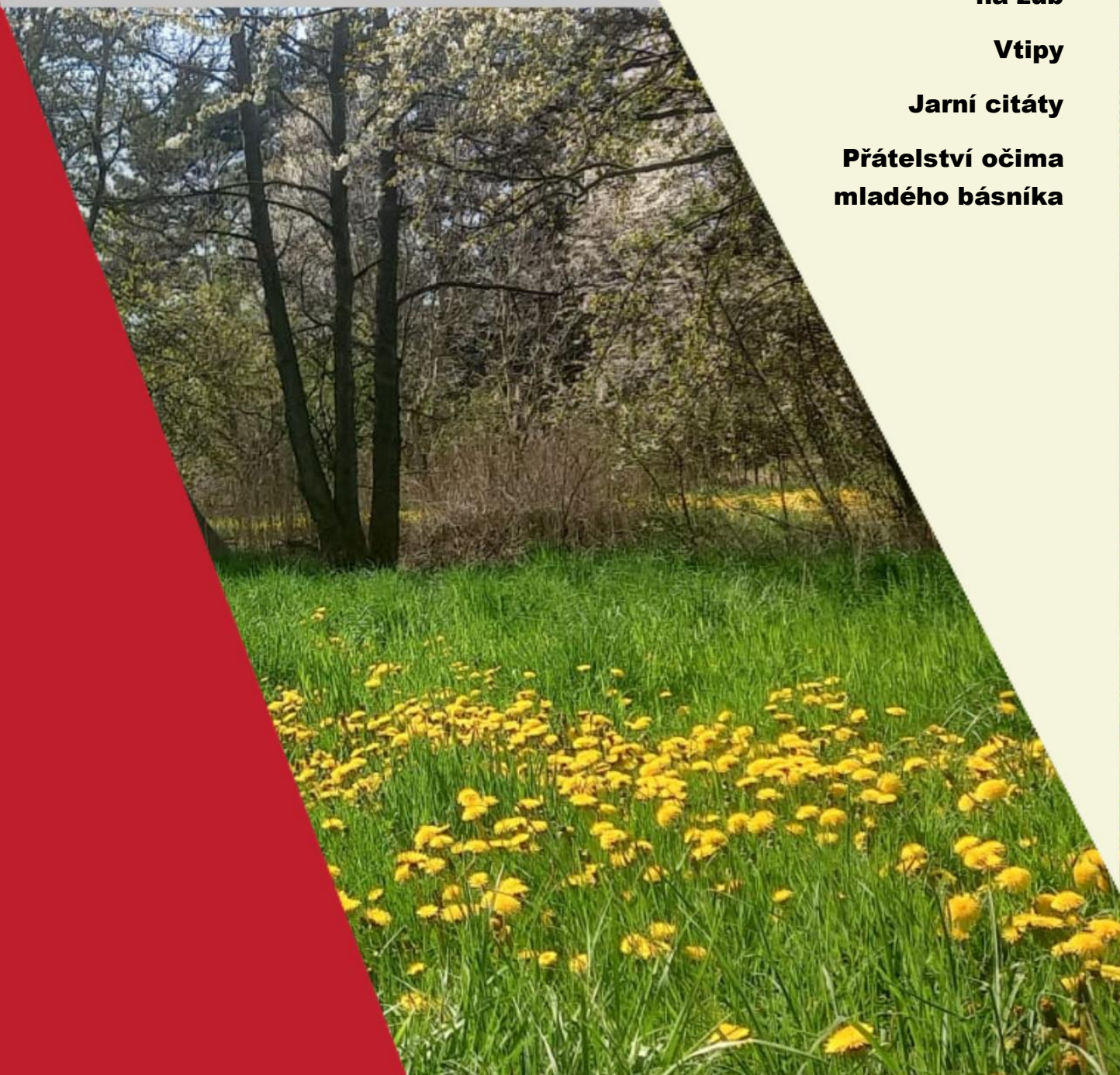
Exkurze do muzea

**Svátek jara a něco
na zub**

Vtipy

Jarní citáty

**Přátelství očima
mladého básníka**

ŠKOLA HŘEBEČ
Masarykova jubilejní základní škola Hřebeč

Exkurze do muzea Policie ČR

Dne 28.2 jsme vyrazili do Muzea Policie České republiky. Cesta do Prahy byla velice náročná a vysilující, chladné počasí nám znepríjemňovalo cestu a jako jehličky se nám mráz zarýval do nohou. Když jsme přišli do kláštera Karlov, nic až na pár policejních helikoptér na zahradě kláštera nenasvědčovalo tomu, že jsme na správném místě

Po chvíli nás pustili do muzea. Šli jsme do klubovny, kde nám dva milí policisté ve výslužbě vyprávěli poučné příběhy z jejich působení u policie.

Překvapilo mě, jak jeden z policistů byl velmi informovaný o případu Davida Lubiny.

Poté jsme se už jen procházeli po muzeu. Líbila se mi část o pohraniční stráž, ale nejvíce mě zaujaly sudy z Orlíku, hlava ve formalínu, nebo posmrtné masky nejvyšších říšských úředníků

-Daniel Kos

obrázek č. 1 –Muzeum policie ČR [foto] [cit. 3.5.2023]

Tuto exkurzi nám zařídil Stanislav Klíma – náš milovaný spolužák. Informoval nás o skutečnosti, že jeho teta pracuje v Muzeu Policie České republiky, a tak nám paní učitelka domluvila exkurzi.

Zajímavé to začalo být už brzy ráno, kdy jsme se ztratili na stanici metra. Ondrovi se nechtělo chodit do schodů, tak nás vedl na druhou stranu. Naštěstí jsme se po koupi nekřesťansky drahé kávy dostali z metra ven a mohli jsme vyrazit do labyrintu pražských ulic. Po lehkém zápasení s navigací jsme se zdárně a bez úhony dostali k muzeu.

Přivítal nás policista ve výslužbě, který nám vyprávěl o své bývalé profesi. Poté, co se k nám připojil jeho kolega, a povyprávěli nám pár dalších historek, nás vypustili do chodeb muzea.

Varovali nás před sekci, která by nemusela být vhodná pro slabší jedince, proto jsme zamířili právě tam. Po cestě jsme obdivovali historii ochránců práva, navštívili uměleckou výstavu varující před užitím drog a pokochali se modely letadel. Dorazili jsme do sekce věnující se kriminálním případům – převážně vraždám. Výstava byla přehledná a plná zajímavých předmětů z prezentovaných případů. K vidění byly posmrtné masky obětí, pachatelů i válečných zločinců z dob komunismu, fotky z místa činu i dekapitovaná hlava sériového vraha Huberta Pilčíka. Jeho hlava byla z neznámých důvodů konzervovaná ve formalínu v rámci soudní pitvy. Náš průvodce nám barvitě popsal některé z jeho usvědčených vražd a označil ho za sadistu, což je dle mě eufemismus století.

Po pár dalších vraždách a zajímavých příbězích jsme se odebrali zpět do místnosti, kde jsme zanechali své věci. S pomocí znehodnocených zbraní nám předvedli bezpečnost práce s pistolí. Přestože byly zbraně

Hlava sériového vraha Huberta Pilčíka byla v rámci provádění soudní pitvy dekapitována a konzervována. Důvody dekapitace a jejího uchování nejsou známy. Exponát byl uložen v Ústavu soudního lékařství Plzeň, který jej v roce 2022 věnoval do sbírek Muzea Policie ČR.

obrázek č. 2 – Hlava Huberta Pilčíka [foto] [cit. 3.5.2023]

nefunkční, fakt, že přede mnou ležely pistole, byl znepokojující. Po pár dalších smutných a šokujících příbězích jsme s obtížemi došli zpět do metra a v paranoidním a lehce traumatizovaném stavu jsme se dopravili zpět do školy.

Exkurze mě příjemně překvapila a odradila od jakékoli profese související s policií.

-Marie Rehartová

Svátek jara a něco na zub

Velikonoce jsou křesťanský svátek, který připomíná zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Datum Velikonoc se každý rok mění podle jarního úplňku a rovnodennosti. V roce 2023 byly Velikonoce od 2. do 3. dubna.

V České republice se Velikonoce slaví dva dny – neděli a pondělí. Velikonoční neděle je den radosti a veselí nad Kristovým vzkříšením. V kostelech se konají slavnostní bohoslužby, světí se velikonoční pokrmy (beránek, mazanec, vejce, chléb a víno) a doma se hoduje. Velikonoční pondělí je den zábavy a lidových zvyků. Chlapci chodí po vesnicích s pomlázkami (proutky spletené do copu) a šlehají dívky po lýtkách pro zdraví a krásu. Dívky jim na oplátku dávají malovaná nebo barvená vejce (kraslice), sladkosti nebo alkohol.

Velikonoční svátky začínají už Škaredou středou, kdy se lidé začínají připravovat na postní dobu. Pokračují Zeleným čtvrtkem, kdy se připomíná Poslední večeře Páně a zrada Jidáše. Bílou sobotou je den smutku nad Kristovou smrtí na kříži a také den pečení beránků a mazanců. Božím hodem velikonočním je prvním dnem oslav zmrtvýchvstání Krista.

Velikonoce jsou tedy svátkem plným symbolů, tradic a radosti. Jsou spojeny s nástupem jara a nového života. V České republice mají bohatou historii i současnost.

Velikonoční beránek pečený z kynutého těsta

Suroviny:

250 g hladké mouky
100 g másla
100 g cukru krupice
3 vejce
1/2 balíčku droždí
špetka soli
citronová kůra a vanilkový cukr na dochucení

Postup přípravy je následující:

1. Rozdrobíme droždí do trochy teplého mléka a necháme vzejít kvásek.
2. Z mouky, másla, cukru, žloutků a soli vypracujeme hladké těsto. Přidáme kvásek a dochutíme citronovou kůrou a vanilkovým cukrem.
3. Těsto necháme asi hodinu kynout na teplém místě pod utěrkou.
4. Vyšleháme bílky do tuhého sněhu a opatrně je vmícháme do vykynutého těsta.
5. Formu na beránka vymažeme máslem a vysypeme strouhankou nebo moukou. Naplníme ji třetinou těsta a necháme ještě chvíli kynout.
6. Pečeme v předehřáté troubě na 180 °C asi 30 minut, dokud není beránek zlatavý a propečený uvnitř (zkusíme špejlí).
7. Necháme ho chvíli vychladnout ve formě a pak ho opatrně vyklopíme na mřížku nebo talíř.
8. Ozdobíme ho podle chuti polevou, kokosem, mandlím nebo marcipánem.

Velikonoční nádivka

Suroviny na nádivku jsou:

500 g bůčku
500 g uzeného masa (krkovice nebo plec)
10 vajec
200 ml smetany ke šlehání
sůl, pepř, majoránka, česnek

Postup přípravy je následující:

1. Bůček nakrájíme na kostičky a osmažíme dozlatova na pánvi bez oleje (pustí svůj tuk). Uzené maso nakrájíme také na kostičky a přidáme k bůčku. Osolíme, opepříme, okořeníme majoránkou a prolisovaným česnekem podle chuti.
2. V míse rozšleháme vejce se smetanou ke šlehání dohladka.
3. Pekařskou formu vymažeme máslem nebo olejem a vyložíme pečícím papírem (aby se nám neslepila nádivka). Do formy nalijeme Polovinu smetanovo-vaječné směsi a rovnoměrně ji rozetřeme po dně formy.
4. Na vrstvu smetanovo-vaječné směsi nasypeme rovnoměrně osmažený bůček s uzeným masem tak, aby pokryly celý povrch formy.
5. Zalijeme zbytkem smetanovo-vaječné směsi tak, aby zakryla vrstvu masa.
6. Pečeme v předehřáté troubě na 180 °C asi 45 minut, dokud není nádivka zlatavá a propečená uvnitř (zkusíme špejlí).
7. Necháme ji chvíli vychladnout ve formě a pak ji nakrájíme na porce.
8. Podáváme teplou nebo studenou s pečivem nebo bramborami.

Vtipy

Potkají se dvě houby v pytlíku a jedna se ptá druhé: „Tak co? Zapaříme?“

Co dělá chobotnice, když náhle přijde o všechna chapadla? Nechápe.

Víš proč se na tebe kartářka naštvála? Špatně sis to vyložila

Kapr má chvilku volno. Skočí si do medu trochu zaplavat a nadšeně mává ploutvičkami: „To je hustý!“

Dva indiáni zabloudí v poušti. „Zkus vystřelit, třeba nás někdo zaslechne,“ povídá jeden. Druhý vystřelí, ale nic se neděje. „Zkus to znovu.“ Vystřelí ještě jednou a zase nic. „Tak ještě naposled.“ „Už nemůžu, došly šípy...“

Potkají se dva kamarádi. „Proč máš na břicho ty brýle?“ „Mám slepé střevo.“

Jarní citáty

Ahoj, mám tu pro Vás Jarní citáty pro lepší den a náladu.

Bez lásky je život prázdný.

-Ernst M. Arndt

Člověka, který se nikdy nevzdává, zkrátka nikdy neporazíte.

-Babe Ruth

**Ten, kdo chce mít něco, co ještě nikdy neměl, bude také muset udělat něco,
co ještě nikdy neudělal.**

-Nossrat Peseschkian

**Motivace je to, díky čemuž začnete. Zvyk je to, díky čemuž v tom budete
pokračovat.**

-Jim Ryan

**Co si myslíš o sobě ty, je mnohem důležitější než to, co si o tobě myslí
ostatní.**

Zárybnická Daniela

Přátelství očima mladého básníka

V životě i ten největší introvert nedokáže žít úplně sám. Každý potřebujeme ty lidi, kteří nám ukáží směr, rozesmějí nás, dají nám naději nebo nám naženou slzy do očí.

Když máš dobrou partu, nebo alespoň jednoho pravého přítele, tak nikdy nejsi na nic sám a když jste stejní blázni, tak vznikají ty nejlepší vzpomínky, které vám zůstanou navždy v hlavě.

Člověk se ale nemůže spoléhat jen na ostatní. Je důležité umět věci řešit sám a úplně se nespoléhat na druhé, i když je pravda, že ve více lidech se to lépe táhne.

Lidé se taky samozřejmě hádají, žádné přátelství není tak úplně bez chyby, protože každý má vlastní rozum a vlastní ego.

Stejně tak, jako to mám já s mojí nejlepší kamarádkou, beru ji jako sestru, a to i proto, že jsme si spolu prošly už spousty problémy. Pomluvy, lži a zbytečné hádky. Ale ať už se stalo cokoliv, tak naše přátelství trvá už od roku 2009 a i nadále pokračuje. Obě rosteme a vyvíjíme se, máme vlastní pohled na svět a na lidi v něm, ale to často naše přátelství jen posílí.

Přátele máme náhodné, pravé a falešné. Myslím, že každý z nás musí jednou poznat to, jaké to je mít falešného přítele, který nám ublíží, protože se tím získá nová zkušenost do života a vyvíjí se tak i náš charakter.

Přátelství je velmi silné, ale zároveň i velmi křehké pouto, které nás může rozesmát, anebo rozplakat. Je to velmi podstatná část života každého z nás a je důležité si toho vážit.

-Natálie Kubíková

Citace:

obrázek č. 1 – Muzeum policie ČR [foto] [cit. 3.5.2023] – org foto Dan Kos

obrázek č. 2 – Hlava Huberta Pilčíka [foto] [cit. 3.5.2023] – org. foto Dan Kos